

Tóth Krisztina

Hol

*Nem ott, ahol kanyarodik a műút,
ahol néha kisodródznak az autók,
főleg télen, de soha sincs halott,*

*nem ott, ahol már zöldebbek az utcák,
nyírott sövény van, kutya is a kertben,
és a családfő éjjel jár haza,*

*és nem is ott, az iskola előtt, hol
reggelenként egy férfi álldogál,
és nem is bent, a betonudvaron,*

*nem az elhagyott, kiszáradt mezőkön,
ahol az eldobott csikk földet ér és
felparázslík, nem ott indul el,*

*az erdőszélen, a rohadt humuszban,
ahol valakit még élve elástak:
ott kezdődik a vers.*